

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)
SSN Teresa Bielska-Sobkowicz
SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Norberta T.
przeciwko J. sp. z o.o.
o zapłatę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lipca 2011 r.,
zażalenia powoda na postanowienie o kosztach zawarte
w wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 stycznia 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 26 stycznia 2011 r. Sąd Apelacyjny zasądził od pozwanej J. Spółki z o.o. na rzecz powoda Norberta T. kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Za podstawę prawną tego rozstrzygnięcia Sąd przyjął art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Powyższe postanowienie zaskarżył powód. W zażaleniu podniósł, że w postępowaniu apelacyjnym reprezentowany był przez radcę prawnego K. Z., który nie reprezentował go przed Sądem pierwszej instancji, stąd wysokość należnego wynagrodzenia pełnomocnika powinna odpowiadać 100% stawki minimalnej, nie zaś 75%. Powód wskazał też, że wypowiedział pełnomocnictwo udzielone adw. T., który reprezentował go przed Sądem pierwszej instancji. Dlatego powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach przez zasądzenie na jego rzecz od pozwanej tytułem kosztów postępowania apelacyjnego kwoty 3.617 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c., stosowanych odpowiednio w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji z mocy art. 391 § 1 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata albo radcę prawnego, które przeciwnik powinien zwrócić stronie wygrywającej postępowanie apelacyjne, należy wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata albo radcy prawnego. Natomiast według art. 94 § 1 k.p.c. wypowiedzenie pełnomocnictwa

procesowego odnosi skutek prawny w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym. W aktach niniejszej sprawy brak jest zawiadomienia Sądu drugiej instancji o wypowiedzeniu przez żalącego pełnomocnictwa udzielonego adw. T. Należy zatem przyjąć, że wskutek udzielenia pełnomocnictwa r. pr. K. Z., wnoszący zażalenie był reprezentowany przed Sądem drugiej instancji przez obu wskazanych pełnomocników, z których jeden reprezentował go także przed Sądem pierwszej instancji.

Taki stan sprawy w zakresie reprezentowania strony nie pozostaje bez wpływu na rozliczenie kosztów postępowania za drugą instancję. Użyte w art. 98 § 3 k.p.c. określenie „reprezentowania strony” odpowiada określeniu „prowadzenia sprawy przez pełnomocnika” zawartemu zarówno art. art. 98 § 2 k.p.c. jak i w § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm. nazywane dalej jako: rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie)”. Przepisy regulujące wynagrodzenie profesjonalnych pełnomocników, w przypadku gdy kilku z nich w imieniu tej samej strony prowadzi sprawę, nie uzależniają jego wysokości od tego, który z nich dokonuje konkretnej czynności procesowej. Jeżeli zatem w drugiej instancji stronę reprezentuje lub też inaczej jeżeli prowadzi sprawę tej strony kilku pełnomocników będących radcami prawnymi lub adwokatami a jeden z nich prowadził wcześniej sprawę w pierwszej instancji, brak jest podstaw do przyznania stronie zwrotu kosztów poniesionych w drugiej instancji w wysokości 100% stawek minimalnych określonych w rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności adwokackie lub w odpowiednim rozporządzeniu dotyczącym opłat za czynności radców prawnych w związku z tym, że tylko ustanowiony dodatkowo w postępowaniu apelacyjnym adwokat ten lub radca prawny sporządził i podpisał w imieniu strony pismo procesowe. Dlatego za podstawę wymiaru wynagrodzenia pełnomocnika powoda w postępowaniu apelacyjnym należało przyjąć 75% stawki minimalnej określonej § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności adwokackie. Powołanie przez Sąd drugiej instancji § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro oba wskazane przepisy przewidują taką samą podstawę wymiaru wynagrodzenia pełnomocnika.

Z tych przyczyn, uznając, że zaskarżone postanowienie, mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, o kosztach postępowania zażaleniowego orzekając na podstawie art. 98 § 1 i 3 i art. 99 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. § 6 pkt 2 wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.